

Doventheaterfestival

In de laatste week van september staat de Studio van De Brakke Grond in het teken van het theater-zonder-woorden. Met gebruik van mime en gebarentaal wordt in alle stilte ooverdovend theater gemaakt. Het programma bevat in totaal vijf korte stukken: twee jeugdvoorstellingen, drie een-akters (samengebracht in één avondvoorstelling) plus één avondvullend stuk. Er worden zowel lunchvoorstellingen als matinees en avondvoorstellingen gegeven. Niet alleen voor doven, maar ook voor niet-doven belooft dit een bijzondere theaterbelevens te worden.

Het Handtheater is een kollektief van groepen en personen die zich bezig houden met gebarentheater. Hieronder vallen ondermeer de kindertheatergroepen Klaproos en Wapper en het Watertheater.

In de maandagenda vindt u meer gegevens over stukken, aanvangstijden en toegangsprijzen. Voor meer informatie kunt u terecht bij de kassa (020-266866) of bij het Handtheater (John van Gelder, teksttelefoon: 020-6657345)

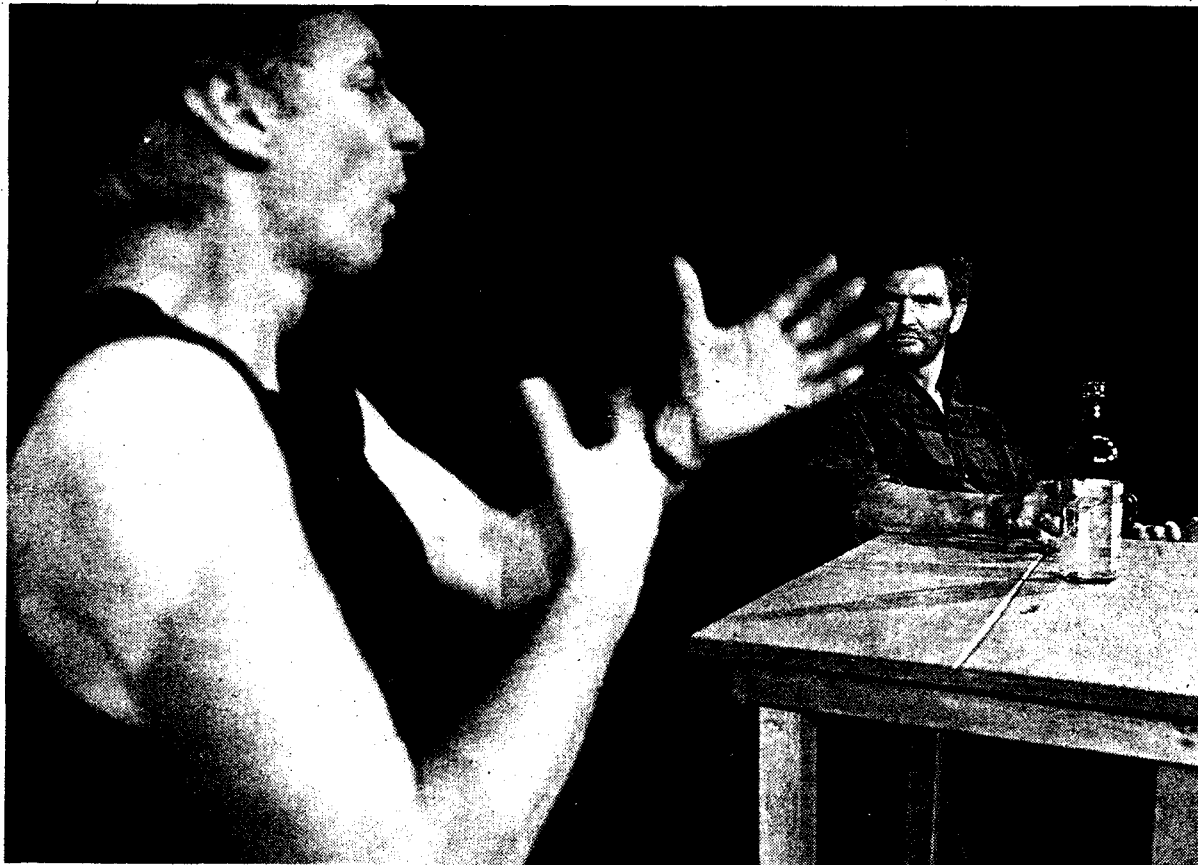
Vervolg van pag. 13

ZONDAG**24** SEPTEMBER**THEATER**

AMPHITHEATER Theater Adhoc 'De blinden' van Maurice Maeterlinck. Regie-Gerdi van den Elzen. 21.00 uur
DE BALIE Else Marie van den Eerenbeemt 'De man als vader' 14.30 uur
NED.THEATER INST.SCHOUWZ Vijf oud Pisuisse-prijswinnaars 15.00 uur
NIUWE DE LA MAR 'Aan zet' van Pavel Kohout. Regie-Joanna Bliska 14.00 uur
NIUWMARKT Vuile Mong en z'n Vieze Gasten 16.00 uur
HET RECEPT Black Market 14.30 uur

MUZIEK

A'DAMS HISTORISCH MUSEUM Op de binnenplaats - Wittenburgs Fanfare Orkest. 14.00 uur
ARTOTEEK OOST Farrencio.Farrenc, Haydn, Debussy, Lefebvre 11.30 uur
ST.AUGUSTINUSKERK Hans van Nieuwkoop, orgel 15.00 uur
CONCERTGEBOUW Nederlands Philharmonisch Orkest olv Antoni Ros-Marbà mmv Ronald Brautigam, piano. Mozart-Ouverture 'Don Giovanni', Van Beethoven-Planconcert nr. 1, Schubert-Symfonie nr. 5 14.15 uur
CONCERTGEBOUW KLZAAL Alwin Bär, piano. Schubert, Liszt, Schumann 14.15 uur
HORTUS in de Oranjerie - Dick van der Maat Kwintet 12.30 uur
KAPITEIN ZEPPOS De Houdini's 16.00 uur
OBRECHTKERK Obrechtkoor olv Kees de Wijs. Mozart-Spatzenmesse 11.00 uur
O.L. VROUWEKERK St. Alphonsuskoor olv Anton van Dalen, orgel. Führer-Missa in C, De Lalande-Lauda Jerusalem, H. Andriessen-Thema con variazione 11.15
PARADISO Radiolanddag 11.00 uur
PARADISO Isaac Hayes 21.30 uur
RAPHAELPLEINKERK Harm Harhuis, orgel. Tunder, Buxtehude, Reincken, Bach, Krebs, Waltherr, Rienck 16.00 uur

Brakke Grond, Doventheater (Foto Joris)

POPPENTHEATER DIRIDAS Poppentheater Diridas 'Flidel en Fladdel' peutervoorstelling 11.00 uur
POPPENTHEATER DIRIDAS Poppentheater Diridas 'De reuze appel' vanaf 5 jaar 15.00 uur
ELLEBOOG Toneelspeeldag 10.30 uur
KINDERFILMTHEATER ZAAL 1 'Pippi Langkous' Vanaf 4 jaar 15.00 uur
KINDERFILMTHEATER ZAAL 1 'Pippi Langkous' Vanaf 4 jaar 13.00 uur
KINDERFILMTHEATER ZAAL 2 'Tarka de otter' Vanaf 8 jaar 13.00 uur
DE KRAKELING Studio Peer 'Raam zonder uitzicht' vanaf 8 jaar 14.00 uur
NIUWMARKT Pantijn Poppenkast van de Dam 14.00 uur
RIALTO KINDERFILMHUIS 'De muzikale olifant' vanaf 7 jaar 15.00 uur
RIALTO KINDERFILMHUIS 'De

jeugdprogramma 'Een vriendje uit de ruimte' 5-10 jaar 14.00 uur
FILLMUSEUM 'La mort du Duc de Guise' 20.00 uur
FILLMUSEUM 'La caida' 18.00 uur
FILLMUSEUM 'He pito whakaatu i te noho a te Maori i te Tairawhiti' 22.00 uur
RIALTO THEATER 1 'King of the children' 19.45 uur
RIALTO THEATER 1 'King of the children' 22.00 uur
RIALTO THEATER 2 'Asik kerib' 22.15 uur
RIALTO THEATER 2 'Asik kerib' 20.00 uur
RIALTO THEATER 2 'Pervola' 18.00 uur
SOETERIJN 'Yeelen' 20.30 uur

DINSDAG**Doventheater-festival**

In de laatste week van september valt er in de Studio van de Brakke Grond een bijzondere theatergebeurtenis te beleven. Voor het eerst in Nederland wordt daar een *Doventheaterfestival* georganiseerd. Initiatiefnemer is *Het Hand-theater*, een collectief van groepen en personen die zich bezig houdt met mime en het stimuleren en ontwikkelen van gebarentheater. Geen amateurisme, maar professionele regisseurs en acteurs, de meesten zelf doof, vormen de basis van dit gezelschap, met *Jean Couprie*, mimespeler en regisseur, aan de leiding. Het programma van het *Doventheaterfestival* in de Brakke Grond bevat in totaal vijf korte stukken: twee jeugdvoorstellingen, respectievelijk door kindertheatergroep *Klaproos* en *Wapper*, drie éénacters, en een avondvullend stuk. Er worden zowel lunchvoorstellingen als matinee en avondvoorstellingen gegeven. Een week die in het teken staat van het theater zonder woorden. Niet alleen voor doven, maar (juist) ook voor niet-doven. Vergist u echter niet in de stilte... want er wordt oerverdovend theater gemaakt in de

BRASSE GROND, vanaf 25 september (check!)!

MUZIEK

CONCERTGEBOUW KLZAAL Lunchconcert - Artos Trio 12.30 uur
PARADISO Mighty Diamonds 21.30 uur

FILM

ARTIS PLANETARIUM 'De rode planeet' en het jeugdprogramma 'Een vriendje uit de ruimte' 5-10 jaar 14.00 uur
FILMHUIS CAVIA 'A bell for Nirvana' 21.00
FILLMUSEUM 'Acto de primavera' 22.00 uur
FILLMUSEUM 'Das alte Gesetz' 20.00 uur
FILLMUSEUM 'Piedra libre' 18.00 uur
FILLMUSEUM 'Estate di guerra' 14.00 uur

STADSSCHOUWBURG Het Nationale Toneel 'De tijd en het vertrek' van Botho Strauss. Regie-Hans Croiset. 20.15 uur
STADSSCHOUWBURG ROTONDE Lunchvoorstelling - 'Een glas water' van Ljoedmila Petroesjevskaja. Regie-Farideh Fardjam 12.00 uur
STUDIO AMSTERDAM 'Hoe spreekt men muziek?' naar Jean Tardieu. Regie-Paul Vermolen. Muziek-Ernst Reijseger, cello 21.00 uur

MUZIEK

BIMHUIS Bimhuisessie 22.30
CONCERTGEBOUW Nederlands Philharmonisch Orkest olv Antoni Ros-Marbà mmv Ronald Brautigam, piano. Mozart-Ouverture 'Don Giovanni',

Wethouder kunstzaken ook graag naar amateurs

● Minny Luimstra is, tot het nieuwe college er is, wethouder kunstzaken in Amsterdam. Uit hoofde van haar functie ziet ze zowel veel amateur als professionele voorstellingen

„Ik verkeer in de merkwaardige positie dat ik natuurlijk allerlei uitnodigingen krijg,” antwoordt mevrouw (‘Ik heet overigens Minny hoor’) Luimstra op de vraag wat zij doet als ze uitgaat. Uit hoofde van haar, nog tijdelijk te vervullen, functie als wethouder kunstzaken, wordt ze dus voor heel veel voorstellingen gevraagd. „En daar ga je natuurlijk zoveel mogelijk heen. Omdat het bij het werk hoort, maar het interesseert me ook.”

Dat betekent dat ze niet alleen de professionele theatergroepen en concerten bezoekt. „Absoluut niet. Kunst, dat loopt van amateur koorverenigingen tot operette tot accordeonverenigingen, van alles. En het is gewoon enig om daar wat uit te pikken en er heen te gaan. Het is natuurlijk niet bij te houden. Maar als er wat bijzonders is, bijvoorbeeld een veertigjarig bestaan, dan ga ik. Dan heb je een volstrekt andere avond dan in het Concertgebouw, maar het is heel prettig om daar bij te zijn. Die meelevendheid van de mensen er omheen, dat is fantastisch.”

Opera, oratoria en ballet hebben haar voorkeur, maar „een goed toneelstuk is ook niet weg.” En een voorstelling die haar zeer heeft aangegrepen en die ze beslist iedereen kan aanbevelen, is die van het Handtheater. Dat maakt theater voor doven. „Ik had nog nooit van ze gehoord, maar ze waren hier drie weken van de zomer, in de Brakke Grond. Daar ben ik echt heel erg enthousiast over. Doven waren altijd gewend naar mime te kijken, maar dit theater gebruikt gebarentaal waardoor het echt zinnen worden. Ook voor niet-doven is het boeiend. Ik vond het in elk geval een belevenis.”

5/11/11

'Gebarentaal is internationaal'

Jean Couprie: Een horende kan niet hetzelfde voelen als een dove

Jean Couprie, al 30 jaar theatermaker.

FOTO FRANS SCHELLEKENS

door Frank Siddiqui

Op het toneel staat een grote, rieten vogelkooi. Er zit een man in, op een stok met zijn rug naar het publiek. Hij maakt kleine gebaren tegen zijn opgestoken vinger. Dan draait hij zich om, spreidt de armen, raakt de tralies aan en wijst op zichzelf: 'Dit is mijn wereld.'

Jean Couprie (45) spreekt en speelt zonder woorden zijn solo 'Mijn Leven'. Geluid is voor hem slechts een vage herinnering. Een hersenvliesontsteking op driejarige leeftijd maakte hem voorgoed doof. Desondanks timmert hij al bijna 30 jaar aan de weg als theatermaker, aanvankelijk met pantomime en sinds tien jaar met 'gebarentheater'.

Een tengere man met vriendelijke glimogen en een donkerblonde snor, mime-speler in hart en nieren. Zijn wenkbrauwen spotten, wanhopen en lachen beurtelings met zijn handen mee. Tolk Mieke Julien vertaalt zijn razendsnelle gebaren. Couprie: „Gebarentaal is mijn moedertaal. Doven moeten hem van elkaar leren. Als ik een buitenlandse dove ontmoet begrijpen we elkaar direct, terwijl horenden eerst Engels Frans of Duits moeten leren. Het is een prachtige taal, puur natuur, een taal die bij de mens past.“ Herhaaldelijk drukt hij zijn gespreide handen tegen een denkbeeldige wand, die hem van de horende wereld scheidt. „Je botst voortdurend tegen een muur. Bij horenden word ik vaak verlegen, ik ben bang om me te geven, houd een beetje afstand. Bij doven voel ik me direct helemaal op m'n gemak. We hoeven onder elkaar niet bang te zijn voor misverstanden.“

„Dovencultuur, dat is grappjes maken over je eigen handicap. Wij zijn natuurlijk niet zielig. Blinden, die vind ik zielig!“ Couprie slaat zich op de dijen van het lachen. „Dovencultuur is ook elkaar roepen door op de grond te stampen, zodat je voelt dat iemand je aandacht wil. Of gewekt worden door een lichtflitswaker of een vibratiewekker die in je bed ligt. Een telefoon die met tekst werkt. En een enorm ruim blikveld.“

Vorig jaar richtte Jean Couprie met vier bevriende gebarenspelers het Handtheater op. Met dat gezelschap treedt hij deze maand op tijdens het internationaal gebarentheaterfestival, dat nog tot 26 november in Amsterdam wordt gehouden. Voor Nederland een unieke gebeur-

tenis, want dovencultuur is hier nog een vrijwel onbekend begrip.

Doventheater omvat gebarentoneel, dans, poëzie en bewegings-theater, legt Couprie uit. „Doven hebben hun eigen cultuur. Wij kunnen geen muziek horen, behalve van binnen, maar intussen zoeken wij natuurlijk ook naar mooie vormen om ons uit te drukken. Die zijn anders dan die van horenden. Het ballet van horenden spreekt mij niet aan, omdat die uit een andere gevoelswereld komt. Horenden zijn voortdurend met geluid bezig. Teveel vind ik. In hun communicatie en op het toneel gebruiken ze hun lichaam veel te weinig. Ik wil laten zien wat je met uitsluitend visuele middelen kunt bereiken.“

Dat het internationaal gebarentheater in Amsterdam er kwam, is niet in de laatste plaats te danken aan het pionierswerk en doorzettingsvermogen van Couprie. Bijna dertig jaar

De eerste dove docent drama

lang vocht hij voor de erkenning van dovencultuur en van zijn eigen kunstenaarschap.

„Van jongsaf heb ik gevochten om een opleiding te kunnen volgen, maar de maatschappij heeft dat altijd tegengewerkt. De opleidingen komen niet verder dan 'we hebben geen voorzieningen voor doven. Als dove ben je niet goed genoeg, daar komt het op neer.“

„Mijn vader was acteur. Hij nam me mee naar zijn voorstellingen en ik vond ze prachtig, al verstond ik er natuurlijk niets van. Toen ik 16 was gaf mijn vader me een kaartje voor een voorstelling van de beroemde mime-speler Marcel Marceau. Het was een openbaring, geweldig! Van toen af wilde ik mimespeler worden.“

Twintig jaar lang probeerde hij vervolgens op een van de theateropleidingen te komen. Omdat geen school iets in hem zag nam hij zelf lessen, bij onder anderen Peter Faber, en leerde hij zichzelf de techniek van het pantomime. „In 1978 ontmoette ik een groep Amerikaanse gebarenspelers. Zij zeiden: heel mooi dat pantomime, maar doven hebben hun eigen cultuur. Ik vond dat interessant, ik ging nadenken. Langzaam ben ik me daarna op gebarentheater gaan richten.“

In 1981, Couprie was toen 38 en inmiddels gepokt en gemazeld op de planken, meldde hij zich aan bij de toenmalige academie voor expressie door woord en gebaar in Utrecht. „Een dove die bij ons een opleiding wil? U maakt zeker een grapje?“ Couprie hoort het de directeur van de academie nog zeggen. Maar na een proefoptreden samen met een vriend, de eveneens dove danser Wim Emmerink, mocht Couprie toch een weekje proef draaien. „Het zijn vijf jaar geworden“, vertelt hij trots. Drie jaar geleden verliet hij de opleiding als gediplomeerd docent drama.

Het was de eerste keer dat een theateropleiding zich voor een dove openstelde. Inmiddels telt de Utrechtse opleiding twee nieuwe dove leerlingen, maar een dove docent is er nog steeds niet. Couprie: „Ik zou graag les geven aan doven, omdat ik weet wat dovencultuur is. Ik weet veel over de gevoelens van doven, en ook hoe je die kunt overbrengen. Een horende kan wel gebarentaal leren, maar niet hetzelfde voelen als een dove. Het blijft bij grove, ongenueerde gebaren.“ Couprie's levensverhaal steekt af tegen een ervaring die hij deze zomer in de Verenigde Staten opdeed. Terwijl Nederlandse doveninstellingen nog steeds kibbelen over het nut van gebarentaal – die zou de communicatie met horenden maar kunnen belemmeren – vierde de Gaulaudet University voor doven in Washington haar eeuwfeest.

Couprie was van de partij tijdens 'The Deaf Way', het grootste internationale dovencongres ooit gehouden. Couprie: „Er waren zeventienduizend bezoekers, en de meerderheid was doof. Duizend kunstenaars lieten er zien wat ze konden, en we hadden geen enkel communicatieprobleem. Een fantastische ervaring.“

In zijn solo 'Mijn Leven' heeft Couprie zijn bittere ervaringen in simpele, aanstekelijke beelden verwerkt. „De vogelkooi waar ik inzit, dat is mijn wereld. De maatschappij stopt ons soort vogels in een kooi en daarin moeten we rondjes leren lopen, in plaats van te leren vliegen. Ik probeer uit die kooi te ontsnappen. Maar de muur tussen horenden en doven moet door horenden worden afgebroken, want zij stoppen ons tenslotte in een kooi. Ik wil laten zien wat vrijheid voor doven betekent. Dat is: zijn zoals ik ben. En niet zoals de horende wereld wil dat ik ben.“

„Ook wij hebben recht op onze cultuur” 729 744 774 Doven krijgen eigen 'gebarentheaterfestival'

(Van onze correspondenten)

AMSTERDAM — „Horende mensen hebben veel mogelijkheden om uit te gaan. Ze kunnen naar het theater, ze kunnen concerten bijwonen. Voor ons doven is dat niet weggelegd. Muziek en geluid bestaan voor ons niet. Wel kennen wij onze eigen dovencultuur; gebarentaal is daarbij belangrijk. Dove mensen luisteren met hun ogen en spreken met hun handen.”

Dick Kerkhoven is voorzitter van de SWDA, de Stichting Welzijn Doven in Amsterdam. Samen met het 'Handtheater', een collectief van dove acteurs, organiseert de SWDA in Amsterdam het 'Internationaal Gebarentheater Festival'.

Het is voor het eerst dat in Nederland een dergelijk festival wordt gehouden. Niet alleen bijzonder doordat de ruim dertig voorstellingen speciaal zijn gericht op dove mensen, ook alle acteurs zelf zijn doof. Behalve het Nederlandse 'Handtheater' treden negen professionele theatergroepen uit Europa en de Verenigde Staten tijdens dit festival op. Het speelt zich allemaal af tussen 9 en 26 november, in vier Amsterdamse theaters (het Cleyntheater, theater De Speelruimte, Amfithheater en Van Ostadetheater). Daarnaast worden rond dit thema gebarentheater en dovencultuur nog eens 89 workshops gegeven, lezingen gehouden, films vertoond en tentoonstellingen gehouden. Dit alles om zowel dove als horende mensen te tonen wat gebarentheater te bieden heeft.

Ongebruikelijk

Tijdens een vrij ongebruikelijke persconferentie van de — dove —

organisatoren, legt Dick Kerkhoven in door een tolk vertaalde gebarentaal uit: „Wij willen laten zien dat dove mensen recht hebben op een eigen dovencultuur. Ook wij houden van uitgaan. Voor doven is dat vaak onmogelijk. Soms zijn er theatervoorstellingen die worden vertaald door een doventolk. Voor ons is dat bijzonder lastig. Je weet niet waar je als eerste op moet letten, op de tolk of de voorstelling. Deze zomer waren we in Amerika om te zien hoe de dovencultuur zich daar ontwikkelt. We zagen er verschillende theatergroepen uit alle delen van de wereld. Verschillende van deze groepen hebben we nu op dit festival uitgenodigd. Voor ons betekent deze vorm van theater, dat ook wij nu kunnen uitgaan.”

De eveneens dove regisseur en acteur Jean Couprie van de enige professionele doventheatergroep in Nederland, het 'Handtheater', kreeg een opleiding aan de Hogeschool voor Drama in Utrecht. Hij legt uit: „Sommigen denken dat doventheater bestaat uit pantomime. Maar er zijn meer mogelijkheden, zoals gebarentheater of mime. Sommige stukken zijn bestaand en vertaald in gebarentaal, andere zijn zelf geschreven. Ikzelf speel een solo

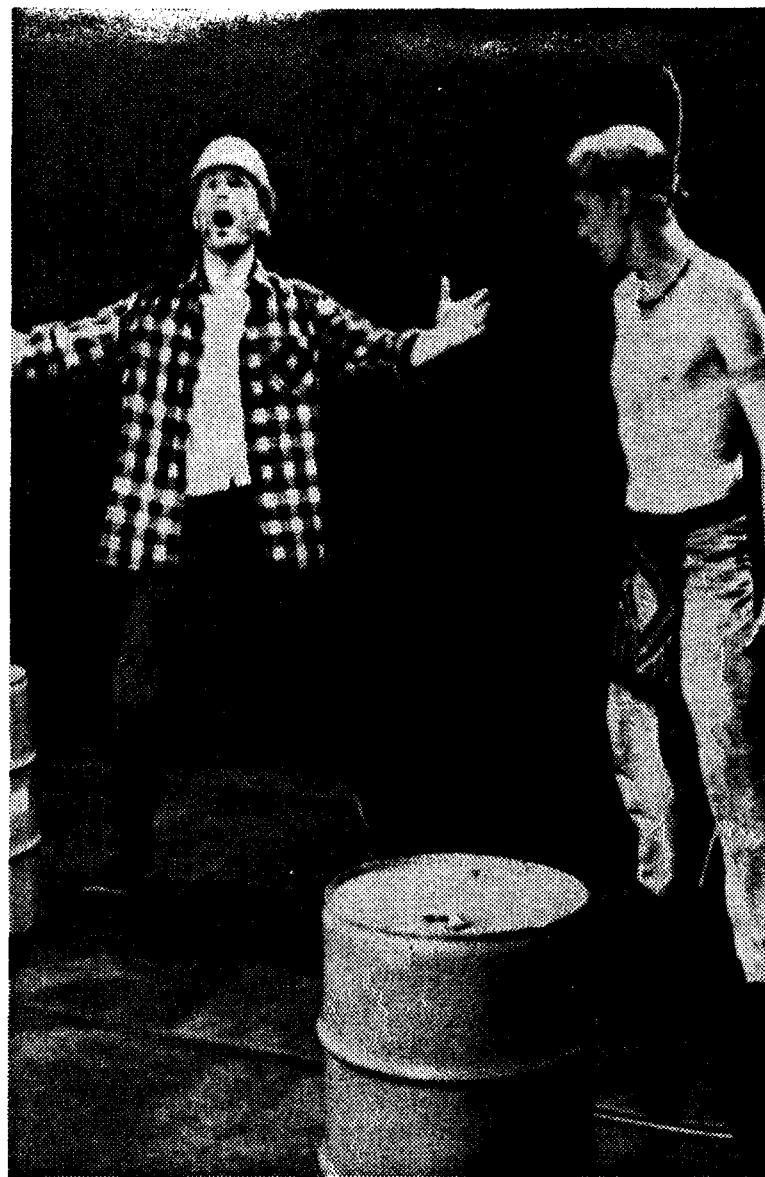
over m'n eigen leven. Horenden vertelden mij vaak genoeg dat ik bepaalde dingen als dove niet zou kunnen. Maar lang niet alle voorstellingen zijn een weergave van onze problemen, veel stukken hebben helemaal niets met ons doofzijn te maken”.

Alle voorstellingen tijdens het festival zijn zowel geschikt voor doven als horenden. „Laat men maar kijken hoe we zijn”, zeggen de organisatoren. „Gebarentaal is de moedertaal van doven; het is een visuele taal. Onze gebarentaal is erkend door het Europees parlement, alleen niet door de Nederlandse regering.” Serrie Kamerling, coördinator bij de SWDA: „Bij de opvoeding van dove kinderen is men er altijd van uitgegaan dat ze moesten leren praten. Dat vergt van kinderen veel tijd en energie. Het gebruik van gebarentaal is altijd afgewezen.

Maar sprekende doven kunnen het antwoord dat zij van horenden krijgen niet verstaan. Alle energie die wordt gestoken in het leren praten, maakt dat doven zich nog heel moeilijk kunnen richten op andere zaken of een opleiding.” Kerkhoven vult aan: „Wij moeten onze taal leren voor de horenden. Maar wat is daarbij ons belang? Horenden moeten ook eens naar ons toekomen”.

Opleiding

Volgens Kamerling bestaat er voor doven op dit moment dringend behoefte aan een culturele opleiding. Tijdens het festival heeft ook een discussie plaats over het stichten van een internationale kunstopleiding voor doven, de Interna-

■ Wim Emmerik en John van Gelder van het Handtheater in 'De Ontmoeting'.
Foto GPD

tional Death Cultural Artsacademy (IDCA). „Hoewel er binnen de dovenwereld nog gemengd gedacht wordt over opvoeding en onderwijs in gebarentaal, zit het leren spreken er nog vaak ingebakken. Toch zie je dat veel mensen zich veel beter met gebaren verstaanbaar maken.”

De theatergroepen die tijdens het festival optreden hopen met hun voorstellingen de nieuwsgierigheid op te wekken. Niet alleen bij het theaterpubliek, ook bij collega-acteurs. „Wij vinden dat we recht hebben op een plaatsje binnen de grote 'horende' theaterwereld.”

Dovencentrum organiseert eerste

Internationaal Gebarenfestival

Jean Couprie, een van de motoren achter het gebarenfestival en zelf ook acteur. ARCHIEFFOTO

Van een onzer verslaggevers

AMSTERDAM, vrijdag

Vier Amsterdamse theaters zullen van 9 tot 26 november onderdak bieden aan het eerste Internationaal Gebarenfestival van Nederland. De Stichting Welzijn Doven in Amsterdam (SWDA) tekende samen met het Hand theater voor de organisatie van een kleine 26 voorstellingen.

Professionele Amerikaanse en Europese groepen moeten doven vermaak brengen en horenden in aanraking met „de rijkdom van het gebarentheater”. Subsidies van onder meer de gemeente Amsterdam, het ministerie van WVC en het Anjerfonds maakten het festival mogelijk.

SWDA-voorzitter Dick Kerkhoven over het. waarom: „Twee jaar geleden zijn we begonnen met een open week om aan de horende wereld meer bekendheid te geven van ons werk. Vorig jaar hebben we een open maand gehouden. Voor dit festival hebben we een eenmalige subsidie weten te bevechten.

„We willen als doven zelf van het festival profiteren omdat het 'horende' theater ons weinig te bieden heeft. Aan de andere kant willen we de horenden in aanraking brengen met onze cultuur. Er is nog te veel onbekend. Gebarentaal bij voorbeeld is als taal geaccepteerd door het Europese Parlement, maar

nog steeds niet door de Nederlandse regering. Maar je kunt nu niet meer eisen van een dove dat hij of zij leert spreken, integratie moet van twee kanten komen,” aldus de voorzitter.

Amerika

Het idee voor het Internationaal Gebarenfestival kreeg vastere vormen tijdens een reis die een delegatie van de SWDA deze zomer naar Amerika maakte. Tijdens de trip werden diverse professionele groepen voor optredens hier gecontracteerd. Naast Amerikaanse bijdragen zijn er ook Engelse, Spaanse, Belgische, Deense, Noorse en Franse groepen. De programmering varieert van Engelse kluchten tot gebarenpoëzie.

Professionals

Professionele Nederlandse theatermensen worden uitdrukkelijk uitgenodigd voor de voorstellingen. Kerkhoven: „Veel voorstellingen

van dovensgroepen zouden zo in de programmering van gewone theaters kunnen worden opgenomen. Door de onbekendheid met het doven-theater is dat nog steeds niet gelukt.”

Volgens Jean Couprie, doof mime-speler en een van de organisatoren, zijn alle voorstellingen ook voor niet-doven goed te volgen. „Bij sommige stukken wordt er door tolken gelijktijdig vertaald en bij andere stukken spreken de gebaren groten-deels voor zich. Maar het zal niet zo zijn dat horenden alles voor de volle honderd procent zullen kunnen begrijpen, maar ze zien wel een totaal andere wereld,” aldus de mime-speler die tijdens het festival enkele workshops aan doven zal geven.

Het festival spreidt zich uit over vier theaters, te weten: Het CLeyntheater, het Amfithheater, De Speelruimte en het Van Ostadetheater. Het programmaboekje ligt klaar bij het Uitburo of het Doven-instituut, Stadhouderskade 89.